

پاسخ تمرین سری پنجم

فهرست:

- عموشکسپیر
- ریسمان های پوسیده
- تابع گاما
- Selection-Sort

کلیه برنامه های شما توسط کمپایلر gcc ورژن ۴.۰ و در محیط شل لینوکس کمپایل و تست خواهند شد. عملی القاعده نباید در مثال های ساده ای همچون این تمرین مشکلی داشته باشید. اما تلاش کنید تا در محیط های استاندارد کد بزنید تا در آینده (و به خصوص پروژه هایتان) دچار مشکلی نشوید. در صورتی که درباره جواب هایی که در این حل تمرین ارائه شده است مشکلی داشتید یا جواب های بهتر و جالب تری را بلدید می توانید در صفحه گروه درس به آدرس groups-beta.google.com/group/ce153c یا صفحه discussion سایت درس بیان کنید.

To Be or Not to Be, Calculate the Result!!!

در برنامه‌ی صورت سوال ۲ ایراد وجود داشت، در زبان C بین تقسیم صحیح و اعشاری تفاوت وجود دارد. بنابراین هنگامی که دو عدد صحیح را بر هم تقسیم می‌کنیم حاصل همچنان به صورت عدد صحیح برگردانده می‌شود و قسمت اعشاری دور ریخته می‌شود. برای گرفتن نتیجه اعشاری می‌بایست به صورت زیر عمل کنیم (حداقل یکی از عملوند ها می‌بایست اعشاری باشد). راه ممکن دیگر استفاده از دو متغیر است تا اعداد را در آنها ذخیره کرده و بعد متغیر ها را بر هم تقسیم کنیم.

result = 1 / 3.0 یا result = 1.0 / 3.0

به علاوه در دستور printf هم مشکل وجود دارد. به جای %f از %o استفاده شده است که باعث می‌شود خروجی برنامه در مبنای ۸ نوشته شود.
برنامه صحیح:

```
#include <stdio.h>
int main(){
    float result;                /* Result of the divide */
    result = 1/3.0;              /* Assign result something */
    printf("Result is %f \n" , result ) ;
    return (0);
}
```

به علاوه بهتر است در سوالاتی مثل این سوال به موارد زیر هم دقت کنید:

- C یک زبان case-sensitive می‌باشد. یعنی نسبت به بزرگ بودن یا کوچک بودن حروف حساس است. برای همین عبارتی مثل INT main() غلط محسوب می‌شود.
- امروزه خروجی تابع main در زبان استاندارد C می‌بایست حتماً int باشد.
- به شکل دستور return دقت کنید. این عبارت می‌تواند بدون پرانتز هم بیاید.

ب) این سوال مورد علاقه من است! هنگامی که این سوال را به بسیاری از افراد غیرسمینست! بیان می‌کنیم اکثراً در ابتدا گیج می‌شوند.
پاسخ:

```
int x = 0x2B || !(0x2B) /* to be ( 2B ) or ( || ) not (!) to be (2B) */
```

حاصل این عبارت 0xFF می‌باشد اما اگر آنرا در خروجی چاپ نمایم ۱- خواهیم دید گرفت. (چرا؟) (راهنمایی: زبان C برای اعداد منفی از مکانیزم Complement 2 استفاده می‌کند.))

ج) این سوال که دیگر نیاز به توضیح ندارد. (فرض کنید $x > y$)

```
int gcd( int x, int y ){
    int i ;
    for ( i = y ; i > 0 ; i--){
        if ( x%i == 0 && y%i == 0) return i;
    }
}
```

به علاوه صورت بازگشتی عبارت فوق به شکل زیر است:

```
int gcd( int x, int y ){
    if ( y==0) return x ;
    else return gcd(y , x%y );
}
```

به نظر تان کدام ساده تر است؟ استفاده از توابعی که خودشان را فرا می خوانند در بسیاری از مسائلی که یک روند یکسان درباره قسمت های مختلف مسئله صادق است کار است. به علاوه توجه کنید که هر الگوریتم بازگشتی را می توان به گونه غیر بازگشتی خودش تبدیل کرد.

برای تمرین بیشتر بهتر است مسئله زیر را یک بار با کمک روش بازگشتی و یکبار به صورت غیر بازگشتی حل کنید: **مسئله کوله پشتی**: صفر-یک: یک سارق مسلح نیمه شب از یک طلافروشی سرقت می کند. این سارق n بسته طلای مختلف که وزن بسته i ام برابر m_i و ارزشش برابر با p_i می باشد را برداشته است. اما از طرفی نمی تواند همه آنها را با خودش ببرد چرا که کوله پشتی او حداکثر می تواند وزن S را تحمل کند. (طفلیکی!). برنامه ای بنویسید که بتواند زیرمجموعه از m_i ها با بیشترین ارزش تولید کند به شرط آنکه مجموع m_i ها از S بیشتر نشود.

صورت ریاضی وار و ساده شده مسئله فوق به این شکل است که مجموعه A شامل n عدد طبیعی داده شده است. آیا زیرمجموعه ای از A وجود دارد که جمع اعضای آن برابر S شود یا خیر؟ ایده حل بازگشتی این سوال به این شکل است که عضو آخر مجموعه یا در زیرمجموعه مورد نظر ما هست یا نیست. و این کار را به صورت بازگشتی برای بقیه مجموعه تکرار کنیم. بدین صورت که اگر عضو انتهایی درون زیرمجموعه نبود قدم بازگشت را برای n , $A[first]$, $A[last - 1]$ تکرار کنیم و در صورتی که در مجموعه بود آنرا برای $A[first]$, $A[last - 1]$, $n - A[last]$

۱ ریسمان های پوسیده

این سوال برخلاف ظاهرش راه حل بسیار ساده ای دارد.

ابتدا آرایه شامل نیروی تحمل طناب‌ها (*ropes*) را به صورت نزولی مرتب می‌کنیم. سپس مقدار نیروی ماکزیمم (*max*) را از روی این آرایه می‌سازیم. به این شکل که در هر مرحله چک می‌کنیم که آیا طناب بعدی (که مطمئناً ضعیف‌تر است، زیرا آرایه نزولی مرتب شده است.) می‌تواند (نیروی ماکزیمم \times تعداد طناب‌ها) را تحمل کند یا خیر؟ اگر می‌توانست آنرا هم به طناب‌هایمان اضافه می‌کنیم و این کار را ادامه می‌دهیم. در غیر این صورت خارج می‌شویم. (بدیهی است که دیگر نیازی به چک کردن باقی طناب‌ها نیست. چرا که همه ضعیف‌ترند.)

```
#include <stdio.h>
void sort(int a[] , int size){
    int i, j;
    for (i = 0 ; i <= size-1 ; i++){
        for (j = 0 ; j < i ; j++){
            if (a[i] < a[j]){                /* decreasing order */
                a[j] = a[j] + a[j+1] ;
                a[j+1] = a[j] - a[j+1] ;
                a[j] = a[j] - a[j+1] ;
            }
        }
    }
}
int main(){
    int size = 0, i, ropes[1000] ;
    scanf("%d", &size ) ;
    for( i = 0 ; i < size; i++) scanf("%d", &ropes[i]);
    sort(ropes, size);
    int max = ropes[0] ;
    /*****/
    for( i = 1 ; i < size ; i++){
        if ( ropes[i] > ( max / (i+1) ) ) max = ropes[i]*(i+1) ;
        else break ;
    }
    /*****/
    printf("%d\n", max );
    return 0 ;
}
```

الگوریتم مرتب سازی که در متد sort بکار رفته است مرتب‌سازی حبابی Bubble-Sort نام دارد. شما می

توانستید از هر الگوریتمی که راحت تر بودید استفاده کنید. (برای مثال الگوریتم مرتب سازی انتخابی (که در همین تمرین آمده بود) یا مرتب سازی درجی یا مرتب سازی سریع) بهتر است آنرا یاد بگیرید. مضافاً دقت کنید که swap بکاررفته در این الگوریتم از متغیر اضافه استفاده نمی کند.

به این شیوه حل مسائل که ما در طی مسئله جواب را به صورت پویا می سازیم برنامه نویسی دینامیک Dynamic Programming می گویند. عموم مسئله هایی که باروش دینامیک حل می شوند (از پایین به بالا) از سرعت بالاتری نسبت به روش های مشابه بازگشتی (از بالا به پایین) برخوردارند.

برای تمرین سعی کنید اعداد فیبوناچی را به صورت دینامیک و در درون یک آرایه پیاده سازی کنید.

برای تمرین بازهم بیشتر تلاش کنید مسئله کوله پشتی صفر-یک را به صورت دینامیک حل کنید.

برای تمرین بیشتر بیشتر سوال زیر را هم با روش بازگشتی و هم با روش دینامیک حل کنید. بحث کنید که چرا روش دینامیک سریعتر به جواب میرسد.

/ چند جمله ای های چیشف به صورت زیر تعریف می شوند:

$$T_i(x) = \begin{cases} 1, & i = 0; \\ x, & i = 1; \\ 2 \times x \times T_{i-1}(x) - T_{i-2}(x) & i > 1. \end{cases}$$

برنامه ای بنویسید که با گرفتن i و مقدار چند جمله ای چیشف $T_i(x)$ را حساب کند.

تابع گاما ۲

این سوال تنها یک محاسبه ساده ریاضی لازم داشت :

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>

int main(){
    double n ;
    scanf( "%f" , &n );
    float y = sqrt( 2 * 3.1415926 * n ) * pow(n,n) * exp( -n ) ;
    printf( "%f" , y );
    return 0 ;
}
```

در صورتی که مایل بودید نمره اضافی بگیرید می بایست چند خطی به کدتان اضافه می کردید:

```
int main()
{
    float n; scanf( "%f" , &n );
    int i ;
    float coef[4] = { 1.0,
                    0.083333 ,
                    0.003472 ,
                    -0.002681
                    };

    float c = 0 ;
    for ( i = 0 ; i < 4 ; i++ ) c += coef[i]*pow(n,-i) ;
    float y = sqrt( 2 * 3.1415926 * n ) * pow(n,n) * exp( -n ) * c ;
    printf( "%f" , y );
    return 0 ;
}
```

Selection-Sort ۳

دقیقاً همان شکلی که در صورت سوال گفته شده است:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define n 10

void selectionSort( int array[] , int size ){
    if ( size == 1 ) return ;
    else{
        int maximum = 0 ;
        int i ;
        for ( i = 0 ; i < size ; i++ ){
            if ( array[i] > array[maximum] ){
                maximum = i ;
            }
        }
        int temp = array[maximum] ;
        array[maximum] = array [size-1] ;
        array[size-1] = temp ;
    }
    selectionSort(array , size -1 );
}

int main()
{
    int array[n] , i;
    for ( i = 0 ; i < n ; i++ ) array[i] = rand() ;
    selectionSort(array , n);
    for ( i = 0 ; i < n ; i++ ) printf( "%d \n", array[i] ) ;
    return 0;
}
```

به جابه‌جا کردن دو متغیر توجه کنید. به این عمل swap می‌گویند. در این مثال از یک متغیر اضافی (temp) استفاده شده بود. می‌توان همین کار را بدون متغیر اضافی نیز انجام داد: (یاد بگیرید!)

```
int x = ... ;
int y = ... ;
x = x + y ;
y = x - y ;
x = x - y ;
```

به علاوه توجه کنید که در مثال فوق الگوریتم selection-sort به صورت بازگشتی نوشته شده است (به فراخوان selectionSort(array, size-1) دقت نمایید). همین الگوریتم را می‌توان با یک حلقه دیگر به شکل غیر بازگشتی پیاده‌سازی کرد. کد زیر این عمل را نشان می‌دهد:

```
void selectionSort(int array[],int size)
{
    int i, j, min, x;
    for( i=0 ; i < size-1 ; i++){
        x = i ;
        min=array[i];
        for( j = i+1 ; j < size ; j++){
            if ( min > array[j] ){
                x=j;
                min=array[j];
            }
        }
        int temp = array[i] ;
        array[i] = array[x];
        array[x]=temp;
    }
}
```

در گونه سریعتر این الگوریتم که به shaker sort معروف است در هر مرحله علاوه بر پیدا کردن عضو مینیمم عضو ماکزیمم را نیز میابد. آیا می‌توانید آنرا هم به شیوه مناسبی پیاده سازی کنید؟

(ب)

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    int x[10],x2[10], i;
    for( i = 0 ; i < 10 ; i++ ) scanf("%d ", &x[i]);
    n %= 10 ;
    for( i = 0 ; i < n ; i++ ) x2[10-n+i] = x[i] ;
    for( i = n ; i < 10 ; i++ ) x2[i-n] = x[i] ;

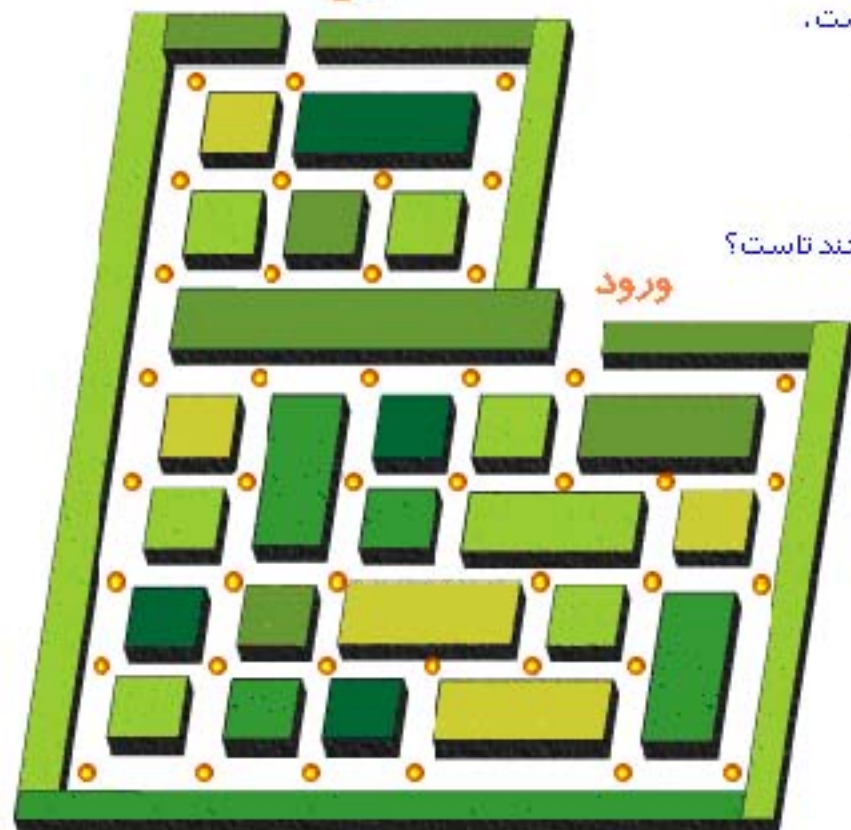
    for( i = 0 ; i < 10 ; i++ ) printf("%d ", x2[i]);
    return 0 ;
}
```

در این تمرین از یک آرایه اضافی استفاده کردیم. تلاش کنید همین تمرین را بدون استفاده از این آرایه و تنها با یک متغیر اضافی (مثلاً temp) انجام دهید. البته در آنصورت مجبور هستید از حلقه های for تودرتو یا حلقه همراه با شرط if استفاده کنید.

موفق باشید.

ماز جالب

خروج



در ماز روبزو در هر تقاطع يك مانع قرار داده شده است .
ما نمي توانيم از مانع رد شويم اما مي توانيم
مسيرمان را به چپ يا راست تقاطع ادامه دهيم .

مسئله اين است :

کمترین تعداد حرکت هاي لازم براي گذر از اين ماز چند تاست؟

زمان تحویل:
«۵ آذر ۸۵»

تمرین
سری پنجم

دقت کنید^۱:

- هر تمرین را در یک فایل جداگانه نوشته و تا قبل از نیمه شب زمان تحویل به ای-میل درس ارسال کنید.
- فیلد subject نامه خود را حتماً به صورت زیر ارسال نمایید: hw5-StudentID که در آن StudentID شماره دانشجویی شماست، برای مثال: hw5-85123456
- قبل از فرستادن برنامه از کمپایل شدن و صحت خروجی برنامه هایتان اطمینان پیدا کنید.
- ورودی برنامه های شما از صفحه کلید و خروجی بر روی صفحه مانیتور خواهد بود.
- حل کردن سوال ریسمان های پوسیده اختیاری و مشمول نمره اضافه است.
- در صورتی که تمرینات شما کپی از روی تمرینات فرد دیگری باشد هر دو (یا چند) نفر نمره منفی دریافت خواهند کرد. به علاوه این وضعیت در نمره تمرینات بعدی و آزمون میان-ترم شما نیز تأثیر منفی خواهد گذاشت.

ای-میل درس	ce153c@gmail.com
Subject	hw5-????????
Body	خالی بماند.
AttachedFile	RottenRopes.c Gama.c Shakespeare.c array-a.c array-b.c

فهرست:

- عموشکسپیر
- ریسمان های پوسیده
- تابع گاما
- Selection-Sort

موفق باشید.

^۱محتویات این پرونده با نرم افزار فارسی تک حروفچینی شده است. نرم افزار فارسی تک برنامه ای قدتمند و مبتنی بر T_EX برای حروفچینی متون ریاضی و غیره می باشد. برای تهیه آن می توانید به آدرس www.farsitex.org مراجعه نمایید.

To Be or Not to Be, Calculate the Result!!!

در نوشتن برنامه های ریاضی فرمت ورودی، خروجی و میزان دقت اعداد اهمیت دارد. برای مثال دستور printf پارامترهای متعددی دارد که به برنامه نویس اجازه سفارشی سازی خروجی را می دهد. تعدادی از آنها در جدول ۱ آورده شده است: (هر یک از این کدها را می توان بعد از علامت % به کاربرد.)

کد	کاربرد
f	برای اعداد اعشاری float
c	حروف
s	رشته ها
d	اعداد طبیعی علامت دار
e	نمایش علمی عدد
X یا x	نمایش در مبنای ۱۶
o	نمایش در مبنای ۸

الف) توضیح دهید، تصحیح کنید که چرا کد زیر به درستی کار نمی کند؟ (انتظار داریم خروجی عدد ۰.۳۳۳۳۳۳ باشد.) (راه نمایی: این کد بیشتر از ۱ خطا دارد.)

```
#include <stdio.h>

int main(){
    float result;          /* Result of the division */
    result = 1/3;          /* Assign result something */
    printf("Result is %o \n" , result ) ;
    return (0);
}
```

ب) یکی از جملات مشهور انگلیسی عبارتی است که در بالای این تمرین نوشته شده است. این عبارت را به ریاضی ترجمه و با زبان C حاصل این عبارت را در مبنای ۱۶ محاسبه کنید. یادداشت: در زبان C اعداد مبنای ۱۶ با 0x شروع می شوند. برای مثال:

$$0x2B = 2*16 + 11 = 43$$

ج) یک سوال کلاسیک: برنامه ای بنویسید که بزرگ ترین مقسوم علیه مشترک ب.م.م. یا gcd دو عدد را حساب نماید.

۱ ریسمان های پوسیده

فرض کنید n طناب با طولهای مساوی داریم و می خواهیم از آنها برای بلند کردن جسم سنگینی استفاده نماییم. بیشترین نیرویی که هر طناب می تواند تحمل نماید مشخص است و اگر نیرویی بیشتر از آن به طناب اعمال شود طناب پاره خواهد شد. برای بلند کردن جسمی به وزن w می توانیم k طناب را به طور موازی به جسم ببندیم به طوری که به هر یک نیروی $\frac{w}{k}$ وارد شود. برای مثال، اگر سه طناب با تحمل ۳، ۱۰ و ۱۵ برای بلند کردن جسمی استفاده کنیم وزن جسم نباید از ۹ نیوتن بیشتر باشد و گرنه ضعیف ترین طناب پاره خواهد شد. اما طناب دوم به تنهایی می تواند وزنه ای ۱۰ نیوتن را بلند نماید. اما مجموعه طناب ۱۰ و ۱۵ می توانند با هم یک وزنه ۲۰ نیوتن را تحمل نمایند.

برنامه ای بنویسید که ابتدا n تعداد طناب ها را از ورودی بگیرد و سپس n عدد صحیح را که نیروی تحمل طناب ها است از ورودی دریافت کند. خروجی بیشترین وزنی است که می توان توسط زیرمجموعه دلخواهی از این طناب ها بلند کرد به طوری که هیچ طنابی پاره نشود.

مثال:

ورودی:

۲

۱۵ ۱۰

خروجی:

۲۰

۲ تابع گاما

تابع گاما یکی از توابعی است که کاربرد های بسیار زیادی را در ریاضیات مهندسی دارد. تعریف این تابع به صورت زیر است:

$$\Gamma(x) = \int_0^{\infty} t^{x-1} e^{-t} dt$$

یکی از خواص جالب این تابع این است که $\Gamma(n+1) = n!$ یعنی تابع گاما در رابطه بازگشتی $\Gamma(x+1) = x\Gamma(x)$ صدق می کند. این رابطه این توانایی را به ما می دهد تا تابع فاکتوریل (را که بالفطره برای اعداد طبیعی تعریف شده است.) را به اعداد حقیقی تعمیم دهیم. برای مثال داریم: $\Gamma(\frac{1}{2}) = \sqrt{\pi}$ بدیهی است که محاسبه عددی این تابع از روی تعریف کار نسبتاً دشواری است. خوشبختانه رابطه ای موسوم به رابطه استرلینگ وجود دارد که این مقدار را تقریب می زند:

$$\Gamma(n+1) \simeq \sqrt{2\pi n} n^n e^{-n}$$

ورودی برنامه شما یک عدد حقیقی مثبت است. فرض نمایید این عدد به اندازه کافی کوچک می باشد تا سرریز رخ ندهد. در خروجی گامای این عدد را به کمک تقریب فاکتوریل استرلینگ تقریب بزنید.

مثال:

ورودی:

۶.۱۰

خروجی:

۱۴۲.۴۵۱۹۲۰

یادداشت:

- رابطه دقیق سری مجانبی استرلینگ به صورت زیر است:

$$\Gamma(n+1) = \sqrt{2\pi n} n^n e^{-n} \left\{ 1 + \frac{1}{12n} + \frac{1}{288n^2} - \frac{139}{51840n^3} + \dots \right\}$$

این رابطه بسیار دقیقی است به طوری که مقدار خطای آن تنها به ازای چند مرحله ابتدایی به کمتر $10^{-10} \times 2 < |\epsilon|$ می رسد. پیاده سازی تابع گاما از روی این سری مجانبی مشمول نمره اضافه خواهد بود.

- درباره تابع گاما می توانید در اکثر کتب ریاضی مهندسی مطالب جامعی را پیدا نمایید. برای مثال کتاب «معادلات دیفرانسیل معمولی» از دکتر شادمان و دکتر مهری یا *Advance Mathematics for Engineers and Scientists* از Murray R. Spiegel مراجع خوبی به حساب می آیند. پیاده سازی دقیقی از این تابع به کمک لگاریتم طبیعی را می توانید در کتاب *Numerical Recipes in C* از Press et al. ببینید. به کمک لگاریتم طبیعی محدودیت محاسبه اعداد بزرگ (به دلیل سرریزی) تا حد زیادی از بین می رود.

Selection-Sort ۳

الف) مرتب سازی پای ثابت همه تمرین های برنامه نویسی است. در این سوال می بایست الگوریتم Selection-Sort را برای یک آرایه `int` پیاده سازی کنید. این الگوریتم به شرح زیر است:

(۱) کوچکترین عنصر را در آرایه بیابید و آنرا با مکان نخست جابه جا کنید.

(۲) دومین عنصر کوچک را در آرایه بیابید و آن را با مکان دوم جابه جا کنید.

(۳) این شیوه را تا آخر ادامه دهید.

برنامه ای بنویسید که یک آرایه 10 عضوی با درایه های تصادفی ایجاد نموده و آن را مرتب کند.

ب) برنامه ای بنویسید که یک آرایه 10 عضوی از اعداد طبیعی ایجاد و اعضای آن را از ورودی بخواند. سپس با خواندن عدد طبیعی n از ورودی اعضای این آرایه را n واحد به سمت چپ دوران (شیفت) دهد. توجه کنید ممکن است n از 10 بزرگتر باشد. اگر به ابتدای آرایه رسیدید از انتها شروع کنید. آرایه تبدیل شده را به خروجی ارسال کنید.

مثال:

ورودی

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

۲

خروجی

۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰ ۱

یادداشت: برای ایجاد اعداد تصادفی می توانید از تابع `rand()` در هدر فایل `stdlib.h` استفاده نمایید.

Language shapes the way we think,
and determines what we can think about.
B. L. Whorf

خسته نباشید.